

1) Γαλαθηνός άμνός προωρισμένος νά σφαγῇ κατά τὸ Πάσχα Κρήτ. 2) *Βυζαστάρι* 1, δ ιδ., "Ηπ. Κρήτ. Λέσβ. Μεγίστ. Πελοπν. (Βασαρ. Κορινθ.) Σκῦρ. Σύμ.: "Εσφαξε κατοίκια βυζαχτάρικα Κορινθ. "Τοῦ π' ἐρχότανε λέπει μπροστά τσαί πήαινε καβάλλα 'πά 'ς ἕνα ζῶ μιὰ γε-ναῖκα π' βαστοῦσε 'ς τὰ χέρια ἕνα μικρὸ παιδί β'ζαστάρικο Σκῦρ. 3) Θηλ., ἡ θηλάζουσα "Ηπ. Δ.Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Ρόδ.: *Γυναικα βυζασταρεῖ* Λιβύσσ.

βυζασταρομάννα ἡ, Κρήτ. (Ἀνώγ. κ. ἁ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βυζαστάρεις* καὶ τοῦ οὐσ. *μάννα*.

Τὸ πρόβατον εἰς τὸ ὁποῖον θηλάζει ὁ *βυζαστάρεις* 1.

βυζασταρούδα ἡ, "Ηπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζασταρούδι*.

Τὸ *βυζαστάρει*, δ ιδ.

βυζασταρούδι τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Κεφαλλ.—ΑΒα-λαωρ. "Εργα 3,186 ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 14 ΚΠαλαμ. "Υμν. Ἀθην. 55 ΣΣκίπη Ἀπέθαντ. 21—Λεξ. Μπριγκ. Βλαστ. 393 Πρω.Δημητρ. *β'ζασταρούδ* "Ηπ. Θράκ. (Αἰν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστάρει* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦδι.

Βυζαστάρει 1, δ ιδ., ἔνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἐπέλεγε, τρομασμένες

μαννάδες ἀναρίθμητες μὲ κουφωμένα στήθη φεύγουν 'ς τὰ πλάγια νὰ κρυφτοῦν μὲ τὰ βυζασταρούδια

ΑΒαλαωρ. ἔνθ. ἄν.

Καὶ κᾶπου κλαίει μωρὸ παιδί, μικρὸ βυζασταρούδι,

ποῦ ἡ μάννα του μ' ὀλόγλυκη φωνὴ τὸ νανουρίζει

ΣΠασαγιάνν. ἔνθ' ἄν.

Γαλήνευεν ἡ γῆ 'ς τὸ νηόφερτο μπροστά λουλούδι

καὶ τοῦ χαμογελᾷ σὰ μάννα 'ς τὸ βυζασταρούδι

ΚΠαλαμ. ἔνθ' ἄν.

Καὶ γραιά, ὅπως ἤμουνα, 'ς τὰ γόνατα

βυζασταρούδι σὲ κρατοῦσα

ΣΣκίπης ἔνθ' ἄν. Συνών. ιδ. ἐν λ. *βυζαλιχτέριν*.

βυζασταρώνι τό, Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ὀλυμπ. Τρίκκ. Φεν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζαστάρει* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ώνι.

Βυζαστάρει 1, δ ιδ., ἔνθ' ἄν.: "Εχει βυζασταρώνι (ἔχει μικρὸ παιδί καὶ θηλάζει) Ὀλυμπ. Συνών. ιδ. ἐν λ. *βυζαλιχτέριν*.

βυζαστής ὁ, ἁμάρτ. *βυζαχτής* Κεφαλλ.—Λεξ. Πρω. Δημητρ. Θηλ. *βυζάστρα* σύννηθ. *βυζάστρε* Πόντ. *β'ζάστρα* πολλαχ. βορ. ιδιωμ. *βυζάστρε* Χίος—Λεξ. Ἐλευθερουδ. Δημητρ. *βυζάστρα* Σύμ. *β'ζάστρε* Θράκ. (Σαρεκκλ.) *β'ζάστρε* Θράκ. *β'ζάστα* Σαμοθρ. *βυζάχτρα* πολλαχ. *βυζάχτρα* Πόντ. *β'ζάχτρα* βόρ. ιδιωμ. *βυγιάχτρα* Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ βύζασα ἄορ. τοῦ ρ. *βυζαίνω*, ὁ δὲ *βυζαχτής* ἀπὸ τὸν ἄορ. *ἐβύζαξα*. Διὰ τοὺς τύπους τῶν ἄορ. ιδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 28 (1916) 287. Ὁ τύπ. *βυζάστρα* καὶ παρὰ Δουκ., παρ' ὄν καὶ *βυζάστρε*. Ὁ τύπ. *βυζάστρε* κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ. Ἰδ. ΣΨάλτη Θρακικ. 57.

1) Ὁ ἄρεσκόμενος νὰ βυζαίνῃ Κεφαλλ.—Λεξ. Πρω. Δημητρ. β) Μεταφ. ὁ ἐπιτηδεῖως ἀπομυζῶν τὴν περιουσίαν ἄλλων Λεξ. Πρω.Δημητρ. 2) Θηλ., ἡ θηλάζουσα τὸ βρέφος γυνὴ σύννηθ.: Ἄσμ.

"Κ' εἰς τὸ γαλὸ τὴν ἔρριξε, τὴν κωπελλὰ κρατίζει, πιάνει βυζάστρες δεκοχτώ, τοῦ μῆος τὴνε χαρίζει Κρήτ.

"Κεῖνη τὴ δόλγα Κώσταινα σύρτε τη 'ς τὸ παλάτι νὰ εἶναι βυζάστρα τῶν παιδιῶν καὶ τῶν βασιλοπούλλων Πελοπν. (Καλάβρυτ.) Συνών. *βυζαλιστρεῖ*, *παραμάννα*.

3) Τὸ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως θήλαστρον, διὰ τοῦ ὁποῖου τὰ βρέφη ἀπορροφοῦν τὸ ἐντὸς φιαλιδίου περιεχόμενον γάλα Θράκ. (Σηλυβρ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Κορινθ.) Ρόδ. Σάμ. Συνών. *ρωγοβύζα*, *ρωγοβύζι*.

4) Ὑάλινον ὄργανον, δι' οὗ ἐκμυζᾶται ἀπὸ τοῦ μαστοῦ τὸ περισσεῦον μητρικὸν γάλα διὰ νὰ μὴ προξενῇ βλάβην Ἀνδρ.

Τὸ θηλ. *Βυζάχτρα* καὶ ὡς τοπων. Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

βυζαστικὸ τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—Λεξ. Βλαστ. 412. Πληθ. *βυζαστικὰ* Κρήτ. (Σέλιν.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—Λεξ. Δημητρ. *β'ζαστικὰ* Θρακ. (Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. ἐπιθ. *βυζαστικός*.

1) Ἡ ἁμοιβὴ τῆς τροφοῦ διὰ τὸν θηλασμόν τοῦ βρέφους Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. (Σέλιν.)—Λεξ. Βλαστ. 412. Δημητρ.: Παροιμ.

Οἱ ξένοι γίνανε δικοὶ καὶ οἱ δικοὶ μας ξένοι

κ' ἡ μάννα ποῦ μὲ βύζαξε βυζαστικὰ γυρεύει

(ἐπὶ μεταβολῆς τῶν πραγμάτων) Σέλιν. 2) Ὁ ἐφάπαξ θηλασμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.): "Εκαμα ἕνα βυζαστικὸ - δγὼ βυζαστικὰ κττ.

βυζαστὸς ἐπιθ. ἁμάρτ. Οὐδ. *βυζαστὸ* Κεφαλλ. *βυζαχτὸ* Θήρ.

1) Ὁ δίκην θηλασμοῦ γινόμενος Κεφαλλ.: *Βυζαχτὸ* φίλει. 2) Οὐδ. οὐσ., παιδιὰ καθ' ἣν περὼν τις εἰς δέρμα κλωστήν διὰ κόμβου ἐξ αὐτοῦ συγκρατουμένην καὶ σιελώνων τὴν κάτω ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος ἐπικολλᾷ ἐπὶ λίθου, τὸν ὁποῖον ἔπειτα ἀνασύρει οὕτω διὰ τοῦ νήματος Θήρ.

βυζάτη ἐπιθ. Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.) Οὐδ. *βυζᾶτο* Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζᾶ* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άτη, δι' ἣν ιδ. -ᾶτος.

1) Ἡ ἔχουσα ἀνεπτυγμένους τοὺς μαστοὺς καὶ ὡς ἐκ τούτου τυγχάνουσα γαλακτοφόρος Νάξ. (Ἀπύρανθ. Φιλότ.) Πελοπν. (Γέρμ. Μάν.): *Βυζάτη* αἶγα Γέρμ. 2) Ἐπὶ χόρτου, ὁ ἔχων εὐθυτενὴ βλαστὸν ἀνθοφοροῦντα εἰς τὴν κορυφὴν Νάξ. (Ἀπύρανθ.): "Ὁλο βυζᾶτα 'ναι τὰ χόρτα ποῦ 'φερα.

βυζατοβόλι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. οὐσ. *βυζᾶτο*, δι' ὃ ιδ. *βυζάτη*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -βόλι. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 245.

Μέγα πλῆθος, ἀφθονία βυζάτων χόρτων. Συνών. *βυζατοθέμι*, *βυζατομάνι*.

βυζατοθέμι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐδ. οὐσ. *βυζᾶτο*, δι' ὃ ιδ. *βυζάτη*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -θέμι. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 245.

Βυζατοβόλι, δ ιδ.

βυζατομάνι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βυζᾶτο*, δι' ὃ ιδ. *βυζάτη*, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -μάνι,

Βυζατοβόλι, δ ιδ.

